

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119243437
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6119243437.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu A. B., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom v C. D. E., F. G.. XX/XX, zastúpeného Mgr. Erikou Ranušovou, advokátkou so sídlom v Dubnici nad Váhom, Moyzesova 1200/12, proti žalovanému Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, so sídlom v Bratislave – mestská časť Petržalka, Digital Park I, Einsteinova 21, zastúpenému SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, o zaplatenie 19.161,62 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17Csp/67/2019-488 zo dňa 13. septembra 2022, v spojení s opravným uznesením č.k. 17Csp/67/2019-518 zo dňa 17. februára 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku I., vo výroku III. a vo výroku IV. **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16 155,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 28.08.2018 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.), žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 68,62 % (výrok III.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť znaleckému ústavu: Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, IČO: 45 739 757, so sídlom v Žiline, Ulica 1. mája 32, znalečné vo výške 100,72 eur (výrok IV.).

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako poistník a žalovaný ako poistiteľ uzatvorili dňa 11.09.2015 poisťovnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živeľnej udalosti - Kasko. Poistené vozidlo bolo vozidlo žalobcu typ AUDI A6, s EČV: G. XXXXX, VIN:H.. Poistné obdobie bolo dohodnuté tri roky. Ročné poistné bolo dohodnuté v sume 897,04 eur. Zároveň bolo dohodnuté aj pripoistenie finančnej straty SuperGap s uvedením poistnej sumy 24 361,- eur. Všeobecné poistné podmienky vzťahujúce sa k poistnej zmluve sa nachádzajú v spise na č.l. 17 a Osobitné poistné podmienky pre pripoistenie SuperGap verzia 10/2014 sa nachádzajú v spise na č.l. 413.

3. Dňa 24.11.2017 došlo v katastri obce I. v J. K. v dôsledku cestnej nehody ku škode na poistenom motorovom vozidle. Ako vodič viedol toto vozidlo žalobca. Nehoda bola na mieste vyšetrená políciou Českej republiky a bol spísaný aj protokol o nehode v cestnej premávke s prejednaním, ktorého kópia sa nachádza na strane 41 v Znaleckom posudku č. 10/2018 znalca v odbore doprava cestná G. E. L. na č.l. 230.

4. Listom zo dňa 18.07.2018 oznámila znalecká organizácia Expert Group, k.s. žalovanému výsledok odbornej expertízy k poistnej udalosti č. XXXXXXXX, podľa ktorej skutočná technika jazdy vodiča predmetného vozidla vykazuje charakteristické sprievodné znaky typické pre manipulované škodové udalosti. Vyhodnotená technika jazdy vodiča je z technického hľadiska jednoznačne v rozpore s obvyklou technikou jazdy vodičov v náhodných kritických dopravných situáciách. Listom zo dňa 13.08.2018 žalovaný žalobcovi oznámil, že mu poistné plnenie neposkytne, pretože škodová udalosť vykazuje znaky a indikátory manipulovanej škodovej udalosti. V súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou nebolo zo strany žalovaného podávané trestné oznámenie pre spáchanie poistného podvodu.

5. Zo žalobcom predloženého znaleckého posudku č. 10/2018 znalca v odbore doprava cestná G. E. L. zo dňa 12.11.2018 vyplýva, že na základe spracovanej analýzy možného priebehu nehodového deja je možné konštatovať, že je z technického hľadiska prijateľné, aby k dopravnej nehode došlo tým spôsobom ako uvádza vo svojej výpovedi žalobca, ako vodič predmetného motorového vozidla. Nie je možné jednoznačne konštatovať, že sa mohlo jednať o manipulovanú škodovú udalosť.

6. Zo znaleckého posudku č. 10/2021 v konaní pribratého znaleckého ústavu, a to Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej Univerzity v Žiline vrátane jeho Doplnenia č. 1 z 06.06.2022 vyplýva, že na základe fotodokumentácie poškodenia vozidla bola vyhodnotená geometrická, energetická ako i charakterová korešpondencia poškodenia vozidla Audi pri náraze na strom. Po vykonaní predmetnej korešpondencie poškodenie vozidla Audi vykazuje uspokojivú geometrickú, energetickú, ako aj charakterovú korešpondenciu poškodenia. Poškodenie vozidla Audi A6 teda zodpovedá opisu vzniku škodovej udalosti vodičom predmetného vozidla. Z hľadiska časovej a priestorovej hodnovernosti predostretého nehodového deja je v predložennom spisovom materiáli nedostatočné množstvo informácií na exaktné posúdenie plauzibility nehodového deja (teda hodnovernosti nehodového deja). Z technického hľadiska nie je možné vyhodnotiť, na akú vzdialenosť mala vôjsť zver vodičovi do koridoru pohybu, či zastavila, alebo spomalila a pohybovala sa pomalou rýchlosťou a podobne. Technicky je však možné konštatovať, že existuje taký technicky prijateľný vstup zveri do koridoru pohybu vozidla Audi, pri ktorom je reakcia vodiča (brzdenie a vyhybanie sa vpravo s následkom opustenia vozovky) technicky prijateľná a pravdepodobná. Neboli zistené také skutočnosti, z ktorých by bolo možné s prijateľnou mierou istoty konštatovať, že predmetný nehodový dej vykazuje znaky manipulovanej škodovej udalosti. K vzniku škody na predmetnom vozidle Audi došlo nárazom na úzku prekážku s pomerne vysokou kontaktnou tuhosťou. Opis nehodového deja, pri ktorom dôjde k nárazu vozidla Audi do stromu, plne korešponduje s charakterom poškodenia predmetného vozidla. Všeobecná hodnota predmetného vozidla predstavuje ku dňu 24.11.2017 čiastku vrátane 20 % DPH cca 14 564,- eur. Hodnota použiteľných zvyškov, resp. hodnota vozidla v poškodenom stave ku dňu 24.11.2017 predstavuje čiastku približne 8 206,- eur, vrátane 20 % DPH.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáha práva na poistné plnenie proti žalovanému, ktoré mu vyplýva z uzatvorenej poistnej zmluvy, vrátane pripoistenia, pretože žalovaný je poistiteľom (poisťovňou), ktorý mu úplne odmietol vyplatiť toto plnenie z dôvodu, že podľa ním vyžadovanej expertízy znaleckej organizácie došlo v prípade škodovej udalosti k jej zmanipulovaniu. Tento záver bol podstatou obrany žalovaného aj v tomto spore. Obrana žalovaného teda de facto spochybňovala pravdivosť vyhlásenia poisteného (žalobcu), ktorý bol priamym účastníkom (resp. vinníkom) škodovej udalosti. Žalobcu v tomto spore zaťažovalo dôkazné bremeno ohľadne jeho tvrdenia, že mu vznikla škoda na jeho motorovom vozidle spôsobom aký uvádzal, že došlo k škodovej udalosti v zmysle uzatvorenej poistnej zmluvy, teda v dôsledku náhodnej udalosti. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca toto dôkazné bremeno uniesol. Naopak obrana žalovaného nebola dôvodná, pretože znaleckým dokazovaním vykonaným v konaní bolo vyvrátené tvrdenie žalovaného o zmanipulovaní škodovej udalosti.

8. K odmietnutiu poistného plnenia zo strany žalovaného došlo na základe zistenia (expertízy) obchodnej spoločnosti Expert Group, k.s., ktorá je znaleckou organizáciou. Výsledok expertízy bol žalovanému oznámený vo forme listu, ktorý sa nachádza v spise na č.l. 47. Naproti tomu žalobca predložil súdu (a pred začatím konania aj žalovanému) súkromný znalecký posudok, ktorým vyvracal uvedené tvrdenie žalovaného. Neskôr v priebehu konania na základe návrhu žalovaného bol v konaní pribratý znalecký ústav, ktorý uzavrel, že poškodenie predmetného poisteného vozidla zodpovedá opisu vzniku škodovej udalosti vodičom predmetného vozidla. Neboli zistené také skutočnosti, z ktorých by bolo možné s prijateľnou mierou istoty konštatovať, že predmetný nehodový dej vykazuje znaky manipulovanej

škodovej udalosti. Z uvedeného možno konštatovať, že dôvod odmietnutia poskytnutia poistného plnenia nebol preukázaný a naopak bol hodnoverne a presvedčivým spôsobom (v podobe dvoch znaleckých posudkov) vyvrátený. Preto je základ obrany žalovaného nedôvodný.

9. Sekundárnou obranou žalovaného bolo spochybnenie výšky uplatneného poistného plnenia, teda výšky nákladov na opravu poisteného motorového vozidla. Z vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že všeobecná hodnota poisteného vozidla pred jeho poškodením bola 14 564,- eur (vrátane DPH). Hodnota použiteľných zvyškov bola približne 8 206,- eur (vrátane DPH). Oprava vozidla by stála 16 269,06 eur (vrátane DPH). Poistné plnenie v zmysle poistnej zmluvy a Všeobecných poistných podmienok tak je v sume 6 040,10 eur (14 564,- eur – 8 206,- eur = 6 358,- eur - (5 % z tejto sumy ako dohodnutá spoluúčasť podľa článku 10 Všeobecných poistných podmienok). Avšak vzhľadom na dohodnuté pripoistenie SuperGap, na ktoré sa vzťahujú Osobitné poistné podmienky pre pripoistenie verzia 10/2014, ktoré sa nachádzajú v spise na čl. 413, má žalobca takisto právo na poistné plnenie podľa článku 6 bod 1 písmeno b/ a bod 2. Teda má právo na finančný rozdiel medzi všeobecnou hodnotou vozidla v čase uzavretia poistnej zmluvy (24 361,- eur) a všeobecnou hodnotou vozidla v čase poistnej udalosti (14 564,- eur), t.j. na sumu 9 797,- eur. Podľa článku 6 bod 2 má žalobca takisto právo aj na sumu 317,90 eur, ktorá predstavuje výšku poisťovňou uplatnenej spoluúčasti zo základného poistenia (5 % zo sumy 6 358,- eur). Žalobca má tak právo na sumu poistného plnenia vo výške 16 155,- eur (6 040,10 eur + 9 797,- eur + 317,90 eur). Preto súd prvej inštancie v tejto časti žalobe vyhovel a výrokom II. v prevyšujúcej zvyšnej časti žalobu zamietol. K výške poistného plnenia súd prvej inštancie uviedol, že na jej výpočet bolo potrebné aplikovať ustanovenia článku 8 ods.4 a bodov 33 a 36 druhej časti Všeobecných poistných podmienok, nakoľko v danom prípade sa jednalo o „zničenie“ poisteného vozidla, čo ani medzi stranami nebolo sporné.

10. K procesnej obrane žalovaného, ktorá spočívala v doplnení dokazovania v tom smere, aby súd ustanovenému znaleckému ústavu uložil doplniť podaný znalecký posudok o opätovné posúdenie otázky plauzibility (vierohodnosti, pravdepodobnosti) nehodového deja, súd prvej inštancie uviedol, že spochybňovanie vierohodnosti nehodového deja zo strany žalovaného je založené „iba“ na expertíze obchodnej spoločnosti, znaleckej organizácii. Znalecký ústav v tomto konaní podal taký znalecký posudok, ktorý je pre súd zrozumiteľný a nepovažuje ho za nesprávny alebo pochybný, resp. spochybnený (na základe akýchkoľvek okolností). Z neho vyplýva, že poškodenie predmetného poisteného vozidla zodpovedá opisu vzniku škodovej udalosti vodičom predmetného vozidla, teda žalobcom. Neboli zistené také skutočnosti, z ktorých by bolo možné s prijateľnou mierou istoty konštatovať, že predmetný nehodový dej vykazuje znaky manipulovanej škodovej udalosti. Navrhované doplnenie znaleckého posudku by tak bolo zbytočné a nevhodné, založené iba na nepresvedčivej pochybnosti žalovaného, ktorá bola dostatočne presvedčivým spôsobom (dokonca dvomi znaleckými posudkami) vyvrátená. Z postoja žalovaného vyplýva neochota prijať znalecké závery dvoch znalcov, resp. znalca a znaleckého ústavu, a to bez akýchkoľvek relevantných (pádnych) argumentov. Pritom znalecké dokazovania znaleckým ústavom v tomto konaní navrhol samotný žalovaný.

11. Žalovaný sa dostal do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu (vyplatenie poistného plnenia) najneskôr už dňa 28.08.2018 (dátum uplatnenia úrokov z omeškania žalobcom), pretože v liste zo dňa 13.08.2018 oznámil žalobcovi, že odmietol poskytnúť akékoľvek poistné plnenie. V zmysle § 797 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka je žalovaný ako poistiteľ povinný poskytnúť poistné plnenie do pätnástich dní, len čo skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa pritom musí vykonať bez zbytočného odkladu. Je zrejmé, že dňa 13.08.2018 už bolo vyšetrovanie vykonané a žalovaný odmietol plniť. Vzhľadom k tomu súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť úroky z omeškania v žalobcom uplatnenej výške 5 % ročne zo žalovanej dlžnej sumy od 28.08.2018, a to podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01.02.2013. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 488, § 489, § 494, § 788 ods. 1, 3, 4, § 797 ods. 1 – 4, § 806 Občianskeho zákonníka.

12. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP tak, že pri čiastočnom úspechu každej zo sporových strán (úspešnejší bol žalobca) vychádzal zo žalobcom žalobou uplatneného nároku sumy 19 161,62 eur, pričom úspešný bol v časti 16 155,- eur, úspech žalobcu bol 84,31 %, úspech žalovaného bol 15,69 %. Celkový úspech žalovaného (správne žalobcu – poznámka odvolacieho súdu) bol 68,62 %. Súčasne uložil neúspešnému žalovanému povinnosť zaplatiť časť znalečného, ktoré bolo

znaleckému ústavu priznané a nebolo zaplatené z toho dôvodu, že preddavok na znalečné vo výške 1 900,- eur, ktoré zložil žalovaný, nepostačoval v časti 100,72 eur na úhradu celkového znalečného v sume 2 000,72 eur. Znalecký ústav má právo na znalečné, ktoré mu bolo priznané v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku a podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku má postavenie strany pre konanie o tomto jeho nároku. Štát podľa právnej úpravy účinnej od 01.07.2016 už zo štátnych prostriedkov nehradí trovy civilného sporového konania, a preto strany majú povinnosť nahradiť ustanovenému znalcovi zvyšok znalečného neuhradeného z preddavku. V danom prípade bol neúspešným v tomto konaní žalovaný, na ktorého návrh bol do konania pribratý znalecký ústav za účelom vypracovania znaleckého posudku.

13. Opravným uznesením č.k. 17Csp/67/2019-518 zo dňa 17.02.2023 súd prvej inštancie opravil podľa ust. § 224 CSP spisovú značku a záhlavie svojho rozsudku, ktoré vykazovalo chyby v písaní.

14. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, a to proti výrokom I., III. a IV. podal odvolanie žalovaný a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu aj vo zvyšku zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), d), h) CSP. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nariadil znalecké dokazovanie znaleckým ústavom – Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, pričom nepoložil otázky, ktoré navrhoval položiť, a to, aby znalecký ústav a) posúdil plauzibilitu nehodového deja, najmä vo vzťahu k existencii znakov manipulovanej škodovej udalosti pri zohľadnení konkrétnych okolností vzniku škody podľa informácií vyplývajúcich z výpovede vodiča; b) verifikoval závery v odbornej expertíze spoločnosti Expert Group, k.s. zo dňa 18.07.2018 a v znaleckom posudku č. 10/2018, vyhotovenom G. E. L. a c) verifikoval výpočet žalovaného, realizovaný prostredníctvom počítačového softvéru ABACUS. Súd nevyhovел jeho návrhu na vypracovanie dodatku k znaleckému posudku a neuložil znaleckému ústavu zodpovedanie navrhovaných otázok, ale uložil mu povinnosť doplniť svoje závery o určenie hodnoty použiteľných zvyškov poškodeného motorového vozidla, pričom odmenu za vypracovanie tohto dodatku k znaleckému posudku zaplatil z preddavku ním zloženého. Mal za to, že súd prvej inštancie nevykonал navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom mu nič nebránilo, aby v záujme náležitého objasnenia skutkového stavu uložil znaleckému ústavu, aby sa vyjadril aj ku skutočnostiam, ktoré namietal, pričom jeho návrh na doplnenie dokazovania nevykazoval znaky nehospodárnosti a nadbytočnosti. Nie je preto ani zrejmé, prečo bol súdom zaviazaný na doplatenie znalečného vo výške 100,72 eur, keď v konaní bol čiastočne úspešný. Ďalej uviedol, že predmetom konania bolo zaplatenie čiastky 19 161,62 eur, ktorá predstavuje sumu nákladov na opravu poškodeného vozidla zníženú o spoluúčasť v rozsahu 5 %. Po zohľadnení článku 8 ods. 4 VPP bol vypracovaný doplnok k znaleckému posudku, v ktorom znalec určil všeobecnú hodnotu vozidla a hodnotu použiteľných zvyškov a žalobca tak mohol byť hypoteticky úspešný maximálne vo výške 6 040,10 eur, t. j. v rozsahu rozdielu všeobecnej hodnoty / 14 564,- eur a hodnoty použiteľných zvyškov 8 206,- eur a dohodnutej spoluúčasti vo výške 5 % 6 358,- eur. Súd prvej inštancie však žalobcovi priznal i nárok na zaplatenie zvyšnej sumy 10 114,90 eur, keď vychádzal zo skutočností, že vozidlo bolo pripoistené (SuperGap). Nárok z pripoistenia však nebol predmetom konania a súd de facto rozhodol v rozpore s § 216 CSP o nároku, ktorý nebol žalobcom uplatnený. Žalobca až na pojednávaní dňa 12.10.2021 poukazoval na tzv. pripoistenie finančnej straty SuperGap, dovtedy na túto skutočnosť nepoukazoval. Doplnením tejto argumentácie došlo k zmene žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP, pričom súd prvej inštancie o zmene žaloby podľa § 139 CSP vôbec nerozhodol. Z tohto dôvodu nemohol prihliadať na pripoistenie finančnej straty SuperGap, keďže mal v zmysle príslušných procesných ustanovení rozhodovať na základe znenia pôvodnej žaloby, nakoľko je podľa § 216 ods. 1 CSP viazaný žalobným návrhom. Nevykonanie navrhnutého dôkazu vyústilo do nesprávneho skutkového zistenia o preukázaní vierohodnosti nehodového deja zo strany žalobcu, čo následne v spojení s nerešpektovaním postupu podľa § 139 CSP sa prejavilo v nesprávnom právnom posúdení veci.

15. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonал navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, neobstojí, nakoľko na základe výsledkov jednak žalobcom predloženého súkromného znaleckého posudku, ako aj znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavom – Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline boli jednoznačne vyvrátené závery expertízy obchodnej spoločnosti, na základe ktorých mu žalovaný odmietol poskytnúť poistné plnenie. Spochybňovanie vierohodnosti nehodového deja zo strany žalovaného bolo založené iba na expertíze

obchodnej spoločnosti, pričom znalecký ústav podal taký znalecký posudok, ktorý je pre súd zrozumiteľný a nepovažuje ho za nesprávny alebo pochybný, resp. spochybnený. Neboli zistené také skutočnosti, z ktorých by bolo možné s prijateľnou mierou istoty konštatovať, že predmetný nehodový dej vykazuje znaky manipulovanej škodovej udalosti. Predloženými znaleckými posudkami bol preukázaný záver súdu prvej inštancie o tom, že poškodenie motorového vozidla zodpovedá opisu vzniku škodovej udalosti žalobcom, a teda že nárok žalobcu voči žalovanému je oprávnený. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, keď mu priznal uplatnený nárok na poistné plnenie, ktorý mu vyplýva z uzatvorenej poistnej zmluvy vrátane pripoistenia. Celková škoda, ktorá mu vznikla v súvislosti s poistnou udalosťou predstavuje spolu jeho nárok na poistné plnenie vo výške 16 155,- eur a pozostáva z poistného plnenia v zmysle poistnej zmluvy a Všeobecných poistných podmienok v sume 6 040,10 eur a na základe pripoistenia SuperGap v sume 10 114,90 eur.

16. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zotrváva na svojej procesnej obrane a argumentácii, ktorú prezentoval v podanom odvolaní. Nevykonanie ním navrhnutého doplnenia dokazovania vypracovaním dodatku k znaleckému posudku považuje za závažné pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie a v jeho rozhodnutí. Žiadal súd prvej inštancie, aby sa znalecký ústav už v rámci súdom nariadeného znaleckého dokazovania vyjadril aj ku skutočnostiam, ktoré namietal, ktorý postup bol hospodárny, efektívny a mal nesporný význam pre ustálenie skutkového stavu veci. Poukázal na to, že jeho pochybnosti o náhodnosti škodovej udalosti zo dňa 24.11.2017 neboli nepodložené a účelové. Naopak vyplývali z relevantného dôkazu - odbornej expertízy spoločnosti Expert Group, k.s. zo dňa 18.07.2018. Nevykonanie navrhnutého dôkazu vyústilo do nesprávneho skutkového zistenia o preukázaní vierohodnosti nehodového deja zo strany žalobcu, čo sa následne v spojení s nerešpektovaním postupu podľa § 139 CSP prejavilo v nesprávnom právnom posúdení veci. Zdôraznil, že suma vo výške 10 114,90 eur z titulu plnenia na základe pripoistenia SuperGap nikdy nebola predmetom tohto súdneho konania, nakoľko žalobca sa domáhal zaplatenia istiny 19 161,62 eur, ktorá predstavuje sumu nákladov na opravu poškodeného vozidla zníženú o spoluúčasť v rozsahu 5 %. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemôže obstať už len s poukazom na to, že súd prvej inštancie prekročil žalobný návrh a v rozpore s § 216 CSP rozhodol o nároku, ktorý nebol žalobcom uplatnený.

17. Ďalšie písomné vyjadrenia podané neboli.

18. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacich výrokoch III. a IV. potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

19. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol stranami sporu spochybnený vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, v tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

20. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli žalovaným v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal dostatočné dokazovanie vrátane oboznámenia odbornej expertízy vykonanej Expert Group, k.s. dňa 18.07.2018, znaleckým posudkom G. E. L. č. 10/2018 zo dňa 12.11.2018, nariadil znalecké dokazovanie znaleckým ústavom – Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý podal znalecký posudok č. 10/2021, vrátane jeho doplnenia č. 1, oboznámil všetky listinné dôkazy v spise sa nachádzajúce a vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán sporu mal preukázané a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Námietky žalovaného uvedené v podanom odvolaní sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne a vyčerpávajúco vysporiadal, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého

rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, jeho právne posúdenie a v podrobnostiach na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tomto rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie všeobecného súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvorí jedno konanie a vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný v podanom odvolaní žiadne nové námietky (s výnimkou námietky, že súd prvej inštancie nerozhodol o zmene žalobného petitu), s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal, neuviedol, považoval za potrebné na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uviesť len nasledovné:

22. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP a dôvodil, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s ust. § 216 CSP o nároku, ktorý nebol žalobcom uplatnený, a to jeho nároku z tzv. pripoistenia finančnej straty SuperGap, ktorý žalobca uplatnil na pojednávaní až dňa 12.10.2021, pričom súd prvej inštancie o zmene žaloby podľa § 139 CSP vôbec nerozhodol.

23. Odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Podľa § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

25. Podľa § 140 ods. 1, 2 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo, alebo sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

26. Zmena žaloby je prejavom dispozičnej zásady, ktorá je typická pre sporové konanie a umožňuje strane, aby modifikovala svoj žalobný návrh. Zmena žaloby je a) návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo (kvantitatívna zmena), b) návrh, ktorým sa uplatňuje iné právo (kvalitatívna zmena), c) podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Za kvantitatívnu zmenu žaloby je potrebné považovať návrh, kedy žalobca svoj návrh rozširuje. Za kvalitatívnu zmenu žaloby možno považovať takú zmenu, keď žalobca žiada niečo iné, napríklad, keď namiesto vydania veci sa domáha zaplataenia v prípade, že došlo k zničeniu veci a podobne. Za zmenu žaloby podľa písm. c) ide o takú zmenu žaloby, kde žalobca opiera svoj nárok o nové skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre uplatnený nárok, nedochádza však k zmene žalobného petitu. O zmenu v skutkovom stave však nepôjde vtedy, ak dôjde síce ku zmene právneho dôvodu, ale bez zmeny v skutkovom stave. Je totiž vecou súdu, aby tvrdený skutkový stav podradil pod hmotnoprávnu normu, ktorá tomuto skutkovému stavu zodpovedá.

27. Prekročením návrhu a porušením dispozičného princípu by bolo priznanie iného plnenia ako toho, ktoré žalobca v žalobnom petite požadoval alebo priznanie plnenia na základe iného skutkového stavu ako toho, ktorý tvrdil žalobca v žalobe a bol predmetom dokazovania v súdnom konaní.

28. Zmenou žaloby nie je zmena právneho dôvodu bez zmeny skutkových tvrdení, právne posúdenie je vždy vecou súdu. Za zmenu nemožno považovať ani doplnenie alebo spresnenie skutkového stavu, ani návrh na vykonanie dôkazov, ktoré možno považovať za prostriedky procesného útoku a obrany.

29. Je nesporné, že súd nesmie strane sporu prisúdiť viac, než čoho sa domáha, ani priznať iné práva a uložiť iné povinnosti, ako sú navrhované (§ 216 CSP).

30. Súd je síce v sporovom konaní viazaný žalobným návrhom, nie je ním však viazaný doslovne a môže pri formulovaní výroku použiť iné slová ako navrhoval žalobca. Podstatné je, či z podanej žaloby vyplýva žalobcova požiadavka, čoho a na akom skutkovom základe sa domáha. Iba súd totiž rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia, prípadným návrhom navrhovateľa na znenie výroku rozhodnutia pritom nie je viazaný.

31. Doplnenie skutkových tvrdení na základe výzvy súdu podľa § 150 ods. 2 alebo § 181 ods. 4 CSP sa prejavuje v tom, že súd má možnosť dožadovať sa skutkových tvrdení, na základe ktorých má rozhodovať a nevyplýva zo žaloby alebo z iných podaní, príp. prednesov strán. Ak pôjde o také skutkové

tvrdenia, ktoré budú znamenať podstatnú zmenu, je namieste, aby súd podanie strany posúdil ako zmenu žaloby a o nej rozhodol. V opačnom prípade bude podanie posudzovať len ako doplnenie návrhu v zmysle výzvy. V podstate pôjde o upresnenie žaloby, o ktorej nie je potrebné rozhodovať uznesením.

32. V danej veci z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca uplatnil proti žalovanému svoj nárok na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej zmluvy uzatvorenej dňa 11.09.2015, ktorej predmetom je poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živelnej udalosti-KASKO s poukazom na ust. § 788, § 790 písm. a), § 797, § 806 Občianskeho zákonníka vo výške 19 161,62 eur s tým, že poskytol skutkové tvrdenie, že dňa 24.11.2017 došlo k poistnej udalosti, následkom ktorej bola škoda na jeho motorovom vozidle, ktorú uplatnil u žalovaného dňa 27.11.2017 ako nárok na poistné plnenie s poukazom na kalkuláciu vypracovanú spoločnosťou AUTOMAX PLUS s.r.o. K svojej žalobe pripojil poistnú zmluvu zo dňa 11.09.2015, posudok – kalkulácia č. 10/2018 zo dňa 17.01.2019, žiadosť o poskytnutie poistného plnenia zo dňa 07.02.2019, oznámenie stanoviska škodovej udalosti zo dňa 13.08.2018 a žiadosť o prehodnotenie stanoviska zo dňa 23.11.2018. Z pripojenej poistnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 11.09.2015 vyplývajú údaje týkajúce sa konkrétneho motorového vozidla celkovej poistnej sumy ročného poistného a i pripoistenie finančnej straty SuperGap.

33. Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní dňa 12.10.2021 súd prvej inštancie prezentoval svoj predbežný právny názor na danú vec. Strany sa pokúsili o zmierlivé vyriešenie sporu s tým, že pojednávanie bolo odročené na prípadné mimosúdne rokovanie s tým, že ak strany dohodu nedosiahnu, súd prvej inštancie im uložil, aby predložili alebo označili dôkazy, ktoré navrhujú v konaní vykonať v lehote do 25.11.2021. Žalobca navrhol doplniť dokazovanie jednak dodatkom k vypracovanému znaleckému posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Poukázal na znenie poistnej zmluvy, v zmysle ktorej bolo dohodnuté aj pripoistenie finančnej straty SuperGap a pripojil osobitné poistné podmienky pre pripoistenie SuperGap.

34. Predloženie listinného dôkazu – osobitných poistných podmienok pre pripoistenie SuperGap za situácie, že poistná zmluva, ktorá bola predložená spolu so žalobou, obsahovala aj pripoistenie finančnej straty SuperGap, nie je možné považovať za podstatnú zmenu žaloby alebo zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, ale za doplnenie a spresnenie skutkového stavu, ktoré bolo realizované žalobcom na základe výzvy súdu.

35. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ žalobca podanou žalobou proti žalovanému uplatnil v dôsledku poistnej udalosti zo dňa 24.11.2017 svoj nárok na zaplatenie sumy 19 161,62 eur ako plnenia z poistnej zmluvy uzavretej so žalovaným dňa 11.09.2015, súčasťou ktorej bolo i pripoistenie finančnej straty SuperGap (predloženej spolu so žalobou), ku ktorej osobitné poistné podmienky pre pripoistenie SuperGap doplnil žalobca na základe výzvy súdu a aj na základe týchto skutočností súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej, nie je možné dospieť k záveru, že došlo zo strany žalobcu k tak závažnej zmene skutkových tvrdení, o ktorej pripustení mal súd prvej inštancie podľa § 139 CSP rozhodnúť. Jednalo sa, podľa názoru odvolacieho súdu, o spresnenie resp. doplnenie skutkového stavu na základe výzvy súdu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v súlade s § 216 CSP, nakoľko žalobca sa podanou žalobou domáhal peňažného plnenia spočívajúceho v poistnom plnení za škodu vzniknutú v dôsledku žalovanému oznámenej poistnej udalosti na základe poistnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu, ktorej súčasťou bolo jednak poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živelnej udalosti KASKO, ako i pripoistenie finančnej straty SuperGAP, ktorý návrh súd prvej inštancie neprekročil. Odvolací súd túto odvoláciu námietku žalovaného nepovažoval za dôvodnú.

36. Žalovaný uplatnil i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, naplnenie ktorého videl v procesnom postupe súdu, ktorému navrhol vypracovať jednak znalecké dokazovanie znaleckým ústavom a následne navrhol vypracovať jeho doplnok, v ktorom by znalecký ústav posúdil plauzibilitu nehodového deja, najmä vo vzťahu k existencii znakov manipulovanej škodovej udalosti pri zohľadnení konkrétnych okolností vzniku škody podľa informácií vyplývajúcich z výpovede vodiča, verifikoval závery v odbornej expertíze spoločnosti Expert Group, k.s. zo dňa 18.07.2018 a v znaleckom posudku č. 10/2018 vyhotovenom G. E. L. a verifikoval výpočet žalovaného realizovaný prostredníctvom počítačového softvéru ABACUS. Pokiaľ súd prvej inštancie jeho návrhu na doplnenie dokazovania potrebného na zistenie rozhodujúcich skutočností v tomto rozsahu nevykonával, neboli preukázané alebo zistené relevantné skutkové zistenia významné pre rozhodnutie v danej veci.

37. Z obsahu spisu vyplýva, že po uplatnení nároku na poistné plnenie žalobcom, dal žalovaný vypracovať odbornú expertízu organizácii Expert Group, k.s., ktorá bola vypracovaná dňa 18.07.2018, výsledkom ktorej bol záver, že skutočná technika jazdy žalobcu vykazuje charakteristické sprievodné znaky typické pre manipulované škodové udalosti, technika jazdy žalobcu bola z technického hľadiska v rozpore s obvyklou technikou jazdy vodičov v náhodných kritických dopravných situáciách. Žalobca predložil znalecký posudok č. 10/2018 znalca v odbore cestná doprava G. E. L. zo dňa 12.11.2018, z ktorého vyplynulo, že z technického hľadiska je prijateľné, aby k dopravnej nehode došlo tým spôsobom, ako uviedol žalobca a nie je možné jednoznačne konštatovať, že by sa malo jednať o manipulovanú škodovú udalosť. Žalovaný spochybnil závery znaleckého posudku predloženého žalobcom a navrhol na pojednávaní dňa 11.06.2020 vykonanie kontrolného znaleckého posudku znaleckým ústavom, ktorému návrhu súd prvej inštancie vyhovel a ustanovil znalecký ústav – Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorému položil otázky, či poškodenie motorového vozidla žalobcu zodpovedá opisu vzniku škodovej udalosti vozidla žalobcom, či nehodová udalosť dňa 24.11.2017 vykazuje z technického hľadiska znaky manipulovanej škodovej udalosti, ako mohlo dôjsť dňa 24.11.2017 k vzniku fotograficky zaznamenananej škody na predmetnom vozidle, aká bola všeobecná hodnota motorového vozidla Audi A6 EČV: G. v čase pred jeho poškodením, teda bez poškodenia, tak ako je fotograficky zaznamenané jeho poškodenie v spise, za akú sumu bolo možné uviesť motorové vozidlo do opraveného stavu v prípade jeho opravy v autorizovanom servise (viď č. I. 276 spisu).

38. Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline vo svojom znaleckom posudku č. 10/2021 na otázky súdu odpovedal tak, že poškodenie vozidla Audi A6 zodpovedá opisu vzniku škodovej udalosti vodičom predmetného vozidla. Na exaktné posúdenie plauzibility nehodového deja nie je v predloženom spisovom materiáli dostatočné množstvo informácií. Z technického hľadiska nie je možné vyhodnotiť, na akú vzdialenosť mala vojsť zver vodičovi do koridoru pohybu, či zastavila alebo spomalila a pohybovala sa pomalou rýchlosťou a podobne. Technicky je však možné konštatovať, že existuje taký technický prijateľný vstup zveri do koridoru pohybu vozidla Audi, pri ktorom je reakcia vodiča (brzdenie a vyhýbanie sa vpravo s následkom opustenia vozovky) technicky prijateľná a pravdepodobná. Preto konštatuje, že nezistil také skutočnosti, z ktorých by bolo možné z prijateľnou mierou istoty konštatovať, že predmetný nehodový dej vykazuje znaky manipulovanej škodovej udalosti. Opis nehodového deja, pri ktorom došlo k nárazu vozidla Audi do stromu, plne korešponduje s charakterom poškodenia predmetného vozidla. Všeobecnú hodnotu vozidla stanovil na sumu 14 564,- eur, náklady na opravu stanovil na čiastku 16 269,06 eur.

39. Žalovaný vzniesol námietky proti znaleckému posudku vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline a domáhal sa, aby znalec opätovne posúdil plauzibilitu nehodového deja najmä vo vzťahu k existencii znakov manipulatívnej škodovej udalosti, pri zohľadnení konkrétnych okolností vzniku škody podľa informácií vyplývajúcich z výpovede žalobcu a domáhal sa doplnku k znaleckému posudku.

40. Súd prvej inštancie svojím uznesením uložil znaleckému Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, aby vypracoval dodatok k znaleckému posudku, v ktorom určí hodnotu použiteľných zvyškov poškodeného motorového vozidla po nehodovej udalosti zo dňa 24.11.2017 (viď č.l. 417). Ústav súdneho inžinierstva vo svojom dodatku č. 1 stanovil hodnotu použiteľných zvyškov vo výške 8 206,- eur.

41. Žalovaný sa domáhal v súvislosti s vyjadrením k uvedenému dodatku, aby znalecký ústav opätovne posúdil plauzibilitu nehodového deja najmä vo vzťahu k existencii znakov manipulatívnej škodovej udalosti pri zohľadnení konkrétnych okolností vzniku škody podľa informácií vyplývajúcich z výpovede žalobcu, verifikoval závery v odbornej expertíze spoločnosti Expert Group, k.s. zo dňa 18.07.2018 a v znaleckom posudku č. 10/2018 vyhotovenom G. E. L. a verifikoval výpočet žalovaného realizovaného prostredníctvom počítačového softvéru ABACUS, ktorý sa v spise nachádza.

42. Na pojednávaní dňa 13.09.2022 súd prvej inštancie oboznámil listinné dôkazy v spise sa nachádzajúce, vrátane odborného stanoviska a znaleckých posudkov, predbežne sa právne k veci vyjadril, právny zástupca žalobcu nemal návrhy na doplnenie dokazovania, právny zástupca žalovaného nemal návrhy na doplnenie dokazovania, nakoľko v zmysle doterajších návrhov na doplnenie znaleckého posudku si je vedomý, že súd doplnenie znaleckého posudku nevykoná.

43. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že navrhované doplnenie znaleckého posudku nevykonal z dôvodu, že by to bolo zbytočné a ne hospodárne, založené iba na nepresvedčivej pochybnosti žalovaného, ktorá bola dostatočne presvedčivým spôsobom (dokonca dvoma znaleckými posudkami) vyvrátená. Z postoja žalovaného vyplýva neochota prijať znalecké závery dvoch znalcov, resp. znalca znaleckého ústavu, a to bez akýchkoľvek relevantných argumentov, pričom dokazovanie znaleckým ústavom navrhol samotný žalovaný (bod 11 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

44. V zmysle § 187 ods. 1 za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov, vrátane odborného vyjadrenia a znaleckého dokazovania. Zákonodarca prioritizuje odborné vyjadrenia, ak nie sú splnené predpoklady pre nariadenie znaleckého dokazovania, ktoré preferuje až pri posúdení zložitých odborných otázok, keď odborné vyjadrenie nepostačuje. Odborné vyjadrenie bude súd vyžadovať na posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti (§ 206 CSP), pri znaleckom posudku je potrebné, aby na posúdenie skutočností boli potrebné vedecké poznatky a zároveň pre zložitú postup nepostačuje odborné vyjadrenie (§ 207 ods. 1 CSP). Odborné vyjadrenie však nemá nižšiu dôkaznú silu ako znalecký posudok, ide o dôkazný prostriedok, ktorý je svojou povahou obdobný znaleckému posudku.

45. V danej veci bolo predložené jednak odborné vyjadrenie a jednak znalecký posudok, ktorých závery boli protichodné.

46. Súd môže nariadiť znalecké dokazovanie znaleckým ústavom v prípade obzvlášť závažných, v prípadoch vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie, alebo ak závery znalcov sú v zrejmom rozpore, čo je i prípad danej veci. Znalecké dokazovanie Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline nariadil súd prvej inštancie na návrh žalovaného. Otázky, na ktoré má znalec/znalecký ústav odpovedať, presne musí vymedziť súd, tieto musia byť formulované presne, jasne, určito a zrozumiteľne, nakoľko tieto otázky majú súdu slúžiť ako podklad pre jeho rozhodnutie a majú význam a vplyv na efektívnosť ďalšieho priebehu konania, a preto súd musí vedieť zodpovedanie akej otázky je relevantné pre objasnenie skutkového stavu. Strany sporu môžu navrhovať, aké otázky položiť súdnemu znalcovi, výlučne súd však má oprávnenie tieto otázky znalcovi položiť v takom rozsahu a znení, ktoré majú význam pre jeho rozhodnutie.

47. Odvolací súd zdôrazňuje, že zo znenia ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP vyplýva, že citovaný dôvod na odvolanie nie je daný v prípade každého opomenutia vykonania navrhnutých dôkazov, ale len v prípade, pokiaľ súd prvej inštancie nevykonal dôkazy navrhované stranou s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré majú byť preukázané a sú potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, teda dôkazy, ktoré by boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej.

48. Odvolací súd preskúmaním odvolacej námietky žalovaného dospel k záveru, že odpovede na otázky, ktoré navrhoval žalovaný položiť znaleckému ústavu, neboli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie súdu, nakoľko boli jednak znaleckým ústavom zodpovedané – posúdenie plauzibility nehodového deja, najmä vo vzťahu k existencii znaku manipulovanej škodovej udalosti po zohľadnení konkrétnych okolností vzniku škody podľa informácií vyplývajúcich z výpovede vodiča, a jednak otázky, ktoré navrhoval – verifikovať závery v odbornej expertíze a znaleckom posudku a verifikovať jeho výpočet realizovaný prostredníctvom počítačového softvéru ABACUS, neboli v danej veci pre súd významné, nakoľko pre svoje rozhodnutie mal dostatočné množstvo dôkazov, na základe ktorých mohol rozhodnúť. Z tohto dôvodu odvolací súd zastáva názor, že odvolacia námietka žalovaného v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP nebola dôvodná.

49. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku I. a v súvisiacich výrokoch III. a IV. potvrdil ako vecne správny.

50. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobca, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlavo 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).